

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Издаея всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията ся
мамбрватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно гроше.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

ЧЕСТИТО ВИ ОТГОВЪВА- НИЕ И КОЛЕДА!

Гласовѣтъ на пасомитѣ отъ Блуд-
ний синъ прѣсвицахъ и прѣстанъ-
хъ вече. Кръвавицитѣ имъ се прѣо-
брыцатъ и въртятъ вече отъ сила-
та на огньтъ изъ гърнетата. Въ-
скій си пооблизва уститѣ и чака
да пустне църквата та да се прѣ-
крѣсти и да си подмаже измърша-
вѣлитѣ чърва отъ четиредесето-
дневнийтъ постъ. Какво щастие за
тѣзи, що сѣ постили, а какво зло-
щастие за тѣзи, които не сѣ по-
стили. На първитѣ постението имъ
чака прѣдъ райскитѣ врата, а на
последнитѣ скомича прѣдъ бездъ-
ната и огненната геенна. Каква ра-
достъ за първитѣ, какъвъ ужасъ за
последнитѣ! Смѣшлю се радва, за-
щото е отъ числото на първитѣ, и
за това нарамва прѣта си и трѣва
да коледува. Той събира като ко-
ледаръ краваи и ги ниже на прѣтъ-
тъ си, нѣ съ голѣмо прѣдпазване
за да не би да го измамя нѣкоя
меля и да му влепери нѣкоя рѣ-
жаникъ кравай, защото тогава ще
я оцапа!

Като коледаръ той отишълъ най-
напрѣдъ да каже: честито отговъ-
вание и коледа на нашиятъ арео-
пагъ, нѣ то за ала честъ той не на-
мѣрилъ никого въ хамамътъ. Всич-
китѣ посѣдѣлковци сѣ били разиш-
ли да отговѣватъ по селата си и по
градовѣтъ си съ жълтитѣ колелца
прѣнечелени съ мълчение и съ рѣ-
ковдигано борение.

Тежкитѣ ключеве на хамамътъ
стоѣли окачени на стѣната, до тѣхъ
едно шопарче заклано и очистено а
пд-нататъкъ нѣколко законопроекти
прѣвързани съ пицимали на-двѣ-на-
три, които се облизвали около то-
ва шопарче. Смѣшлю помѣрилъ да
натъкне на прѣтътъ си това шо-
парче и да си излѣзе; нѣ законо-
проектитѣ викнахли съ гласъ: Бай
Смѣшлю, остави го баремъ съ не-
го да се утѣшаваме, баремъ съ глѣ-
данието му да отговѣемъ! Ако не-
кашъ нанижи си на прѣтътъ онѣ-
зи хи краваи оставени и забраве-
ни отъ Г-да *келелиштѣ*. На тѣзи
думи Смѣшлю се поразгѣдалъ на
около и ги видѣлъ, нѣ отъ ядъ из-
викалъ: тѣзи краваи не сѣ отъ па-

шенско брашно и монитѣ чърва не
могътъ да ги смилатъ, хвърлѣте ги
на кучетата! . . . На тѣзи негови
думи хамамътъ избумтѣлъ страшно
и Смѣшлю съзрѣлъ единъ голѣмъ
таласжмъ да тича срѣщу него, той
помѣрилъ да му се въспротиви, нѣ
законопроектитѣ и двама офицери
го помолили да си излѣзе за да не
наднекрѣвъ и да пострададъ. Смѣш-
лю си нарамилъ празденъ прѣтътъ
и си излѣзълъ. На излизание той
чулъ силното хлопание и затваря-
ние на хамамътъ и писканието на
вжтрѣшнитѣ. Той чулъ въ сѣщю-
то врѣме и пѣсенъта на таласжмъ-
тъ, съ която ги испратилъ:

Ти-ри—ти-ри—ти-ри—ромъ!
Посѣдѣлковци сѣ в' домъ,
Тѣ не правятъ тукъ вече громъ,
Нѣ съ свинка циятъ ромъ!

Тра-ла—тра-ла—тра-ла—ла!
Тѣ прѣмѣтатъ търкала
С' радостъ, че честъта имъ била
Да избѣгнатъ отъ игла!

Тум-ба—тум-ба—тум-ба—ба!
Тѣ не сѣ вече на борба!
Сърбатъ мазната чорба,
Сипватъ в' пѣлната торба!

Яма—яма—яма—ма!
Тръшкатъ свинкитѣ дома
Отъ сирмашката кърма,
А пакъ ти вѣждъ *пастарма!!!*

На тази пѣснь Смѣшлю ѣ ис-
трѣсилъ единъ смѣхъ, записалъ я
въ дневникътъ си на рабощъ и
трѣгналъ да събира краваи. Той
обиходилъ както кѣщята на голѣ-
митѣ хора, тѣй и плѣвницитѣ на
малкитѣ, нѣ отъ последнитѣ е билъ
всѣкога пд-добрѣ приимащъ и на-
граждаващъ. Тѣ освѣнъ по кравай
давали му и по брусъ сланина.
Нѣ като не можѣлъ да благодари
на всички частно, той се рѣшилъ
да се качи на връхътъ на Сахатъ-
Тепе и отъ тамъ да имъ извика:
добро отговѣвание и честита ви ко-
леда като имъ запѣлъ:

Ха-ха-ха-ха! селени,
Честита ви Коледа
Както и вамъ граждани
С' мойта кѣдрава брада!

Вѣждте с' охота добра,
Незабравяйте и менъ,
Че смѣхътъ ми безъ пара
Става вече прѣкаленъ!

Г-жи и Г-жици Телегра- фистки.

Отъ това пд-чудно и пд-дивно
обявление ли да го нарѣчемъ, из-
вѣстие ли да го кръстимъ, не може
и да бѣде! Какъвъ успѣхъ какъвъ
напрѣдѣкъ за въ малко врѣме отъ
насъ! Въ София ся отваря вече
едно частно училище отъ частно
лице за да ни приготвюва Г-жи и
Г-жици телеграфистки! Блазѣ на
г-да телеграфиститѣ, че отъ сега
нататъкъ ще иматъ добри другарки
както по всичкитѣ Европейски дър-
жави. Ние ги сърадваме и имъ чес-
титимъ добри успѣхи дано пд-ско-
ричко да се изучатъ, щото поиѣ
тѣ да прѣдаватъ и да приематъ
на врѣме телеграмитѣ въ княже-
ството.

Смѣшлю нашъ буха отъ ра-
достъ калпака си и има честъ да
покани и своитѣ Румелиотки да
прибързатъ пд-скоричко та и тѣ да
извѣстятъ на Г-на Обявительтъ въ
София, че желаятъ да спечелятъ
тойзи хубавъ и занимателенъ за-
наятъ. Трѣбва да прибързатъ газ-
ваме, защото която му яви ¼ часъ
слѣдъ полунощъ на 20 Декември
не може вече да се сподоби да
влѣзе като ученичка, и трѣбва да
чака чакъ до година по това врѣ-
ме: трай, коньо за зелена трѣва!!

Ха-ха-ха-ха! отъ сега нататъкъ
ще имаме толкозъ телеграфисти и
телеграфистки, щото камикъ да
хвърлишъ тѣхъ ще ударишъ т. е.
толкозъ много колкото бѣха много
едно врѣме учителитѣ, които бла-
годарение сега на политическия
прѣвратъ въ Истокъ понамалѣхъ
и станѣхъ даже *кѣтѣ*. Не видите
ли всѣка година се вапцуватъ въ
педагогическия *кюпѣ* по стотина и
двѣстѣ млади-млади даскалчета и
накъ слава Богу сѣ *кѣтѣ* и много
кѣтѣ!

Тѣй било, инакъ било, Смѣшлю
поканенъ отъ себе си да извѣсти
и това чудо на българскитѣ Г-жи
и Г-жици провиква се съ колкото
си гласъ има и съ колкото смѣхъ
може: «чуйте, Г-жи и Г-жици, не
губѣте врѣме, извѣстявайте пд-ско-
ричко желанието си и тичайте въ
София да се учите *телеграфия*:
която не иде, блазѣ ѣ, която иде
тежко ѣ! Ха-ха-ха-ха! наопаки го
четѣте. Това е «lapsus calami!»

Изъ Смѣшловий дневникъ. ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ.

Разисквания:

I. Намаляването платките на военитѣ. За този въпросъ Смѣшло бѣ прѣдсказалъ, че ще се заврѣтне камъкътъ възъ главитѣ на хамаджинитѣ; и наистина тъй станъ! Виковетѣ, крѣсциитѣ, гюрюлтитѣ и патардинитѣ нищо не спомогнаха! Квѣтитѣ военни, гѣзи жельзни грѣди за отечеството, тѣ бѣха безъ съжаление осѣдени да се сравнятъ съ посѣдѣлковцитѣ и да имъ се намалятъ платките! Слушайте само подъ какъвъ несмисленъ и глунавъ прѣдлогъ имъ еж се намалили! Това струва не едно: ха-ха-ха-ха, нѣ и сто и двѣстѣ и хилядо! Понеже всичкитѣ Румелийци били военни, то и тѣ като такива трѣбвало било да пениятъ горчивата чаша по причина на нѣмъ какъвъ си дефицитъ! Истина е, че всички Румелийци еж военни, Смѣшло не крие това, нѣ че отъ военни до военни има голѣма и прѣголѣма разлика и това е явно като $2 \times 2 = 4$. Военни само за въ пужда, то е друго, а военни въ постоянна служба, то е друго! Военнитѣ само за въ пужда тѣ си тргуватъ и печелятъ, а военнитѣ въ постоянна служба глѣдатъ само на тази платка! Виждте умъ сега, виждте чудо! Това е правда, това е възнаграждение на военниитѣ юнактъ, това е обезпечение на пѣговитѣ наследници, това е насърчение на бѣдѣщитѣ защитници!

Нѣ у насъ догдѣто еж маймуникитѣ подражания, ние много ще теглимъ още? Европейцитѣ тѣй плащали, тѣй и ние трѣба слѣпата да ги подражаваме! Ами нашитѣ военни отъ баронски и графски фамилии ли еж? Нѣ то се свършило вече и Смѣшло напраздно се мѣчи да поправи злото. Тѣй го некалъ кефѣтъ, тѣй се свършило! Търпение военни юнаци и защитници на отечеството, търпение ви повтаря Смѣшло, вашитѣ услуги ще се оцѣнятъ тогава, когато зашници куршумѣтъ и отечество то ви ще ви възнагради! Тогава ще видимъ кой е кумъ и кой старий-сватъ.

II. Бюджетътъ на Народното Просвѣщение за възнаграждаване каквито и да било нарцали се прие напълно, само главата за пѣкнитѣ разноски на л-да инспекторитѣ се заличи като я патръкажъ съ повече *равъ-санунъ* та и залюти на очитѣ и хвана да плаче като малко дѣте.

III. Безусловний кредитъ отъ 3,000 лири който некалъ Г. Губ. едва можѣлъ да се окъни съ $\frac{1}{3} \%$ и то по милость, а не по длѣжностъ!

IV. Кадастралнийтѣ данѣкъ той не можѣ горкнийтъ да се окъни и останъ да се прозвѣа съ ницималътъ си голъ изъ хамадѣтъ. Едно теляшко съсловие е натоварено да му извади кирѣтъ, нѣ колко ще е сполучливо съ опитността си, то оставя да го рѣши врѣмето.

V. Бегликътъ на горкитѣ кози, правото на тлюновѣтъ и на спиртливитѣ пития тѣ еж окънани тѣй както трѣбва! Кирѣтъ имъ се извади до толкозъ, што на козитѣ кожата се оцѣви, на тлюновѣтъ се рѣши отъ едно листо десетъ да се изваждатъ, а на спиртливитѣ пития отъ една ока двайсетъ оки да се

произведатъ! Тежко на козитѣ! Горко на тлюновѣцитѣ! Блазъ на спирто-сърбачитѣ!

VI. Много още законопроекти се разисквахъ: едни вдигахъ глави, други идигахъ крака, едни викахъ стига, други викахъ още . . . 11-ий день отъ този мѣсець да бѣше стаиждъ день отъ $\frac{1}{4}$ година още пакъ нѣмаше да ся свършатъ благодарение на Г. Г. Губ. който пристигъ на врѣме и като чу гласѣтъ на новийтъ часовникъ благоволи да закрие сесията и да даде изволение на венчикитѣ посѣдѣлковци да се разотидѣтъ вече.

Е, кой може да опише радостта въ тази минута! Смѣшло се побѣрка до толкова, што наемалко останъ да си изгуби калпакътъ и царвулитѣ! Той ржкоплексеа, вика уррраааа! Юррряяя! И най ебтѣи и той каза сбогомъ и се опѣти къмъ дома си! Съ такива играчки еж свърши тази годишната сесия! Едни расплака, други раземѣ, едни обогати, а други осиромаша! Кой е кривъ на венчко това? Ние и пакъ ние! Не, не! Сърбахме: нашитѣ *партии* и *политикари*!

Въпросѣтъ за съграждането една църква при Шинка останъ неокънани! Квѣтитѣ мѣченици надигли за свободата трѣбваше да останѣтъ най-пазадъ, тѣй што за тѣхъ да не остане врѣме! Нека чакатъ горкитѣ! Свободата откупена съ тѣхната смъртъ нека вика за отъщепие!

Скандалътъ произведенъ въ Област. Събрание отъ нѣколко офицери заслужва да бѣде осѣденъ и отъ нашъ г. Смѣшла. Той обича наистина военнитѣ и ги защитава, нѣ и тѣ го прѣкаляватъ! Дисциплина, дисциплина прѣпоръчва нашъ Смѣшло и нищо повече! Смъртуваннето нека имъ послужи за урокъ! А смѣхътъ на нашъ г. Смѣшла нека имъ напомни: че военниитѣ мѣжъ трѣбва да е оглѣдало на дисциплината!

Нашийтъ побратимъ «Редъ» дава вече извѣтве, че не може да въскрѣсне. Тази новина за жалость е една отъ най-скѣрбнитѣ. Причината е: *неплатанието* на $\frac{3}{4}$ отъ абонатитѣ! Тази *чума* много български вѣстници е прѣснала и погребла!!!

Слухъ тича изъ наводнепитѣ Пулуденски улици, че една *кокона* щѣла да даде прошение на тамошний градский съвѣтъ да спре поиде пощѣ силното биеие на новийтъ часовникъ, защото събитѣ и бѣгалъ отъ очитѣ и тя се чудяла кѣдъ да прѣкарва голѣмитѣ ноци. (Б. на См. на Люксембургъ!)

Чешкитѣ цивилизаторки щѣли да строшатъ махмузитѣ на г. Кукурига, да гдѣто си позволилъ та ги изобразилъ зо крайностъ! Тѣ и въ Сливенъ се помѣчихъ да скѣсатъ калпакътъ на нашъ Киръ Смѣшла, изъ той имъ скѣса арфитѣ по-наурѣдъ.

Една частъ отъ военнитѣ голѣмци докачени отъ скандалътъ произведенъ отъ събратята имъ и отъ намаляването на платкитѣ имъ тъкмили да си даждѣ оставкитѣ. Това ако е истина Смѣшло ги съвѣтва да си собиратъ умѣтъ въ главата, защото съ това ще докажатъ прѣдъ свѣтътъ, че тѣ не служатъ на отечеството си за любовь, нѣ просто и чисто за интересъ!

Г-жа Модовичъ и г-нъ Контевичъ както заговѣли, така и отговѣли: чървата имъ еж обтѣгнжли отъ поетъ, а сега се чудятъ съ що да си купятъ свииска *калфонил* (чамъ-сакѣсъ) та да ги понамажатъ да имъ не скѣрцятъ до толкова, като нови обуца по ледѣтъ.

— Единъ приятель пита — припознава ли Сливенската телеграфо-почтиска станция официалний курсъ на паритѣ или не? — Ако го припознава, защо за едно нпемо до Цариградъ задѣржа отъ франкитѣ гр. 2 $\frac{3}{4}$ текущи и поврѣща гр. 2 $\frac{1}{4}$ пакъ текущи? Отг. отъ См: «Защото тука е Румелия.» (!?)

— Барон Хиршовата компания издала единъ законъ спорѣдъ който вѣской пѣтникъ билъ длѣжнитъ да си дотѣкмява паритѣ за билетъ по желѣзницата што шефеветѣ по станциитѣ да не ся затрудяватъ въ поврѣщания — питаме, въ Румелия колко правителства издаватъ закони? Отг. отъ Смѣшло: «толкова колкото произволи ежщестувѣтъ въ свѣтътъ!» (!?)

— Защо не ставатъ пожари сега въ Сливенъ? «Защото ваяха дѣждове и дойдоха водитѣ та не може да ся вика противъ фабриката че не пуца вода.»

— Защо Независенность замржзна а Марица ся не хлѣзна? «Отг. отъ См. «Защото спорѣдъ хаята оина платната.»

— Защо младежитѣ въ Сливенъ не ся постараятъ да възобновятъ народното читалище? Отг. отъ См. «Защото иматъ сега по важна работа — учатъ ся да танцуватъ.»

Изъ Книжеството.

Тайна корреспонденцил на «Смѣшла»

Ха-ха-ха-ха! Бате Смѣшльо! Тебѣ лѣжа, менѣ истина! Народното Събрание, този очекавъ Месия, яви се вече на бѣль свѣтъ! Вратата на Камарата се вече отварятъ и затварятъ по васъ отъ *хамаджии*, по насъ отъ *гимназиали*! И азъ *писахъ катлѣганда* за твой хатѣръ ходихъ та заиѣхъ при славното откривание на това Събрание. Словото произнесено отъ Генерала Соболова вѣмѣто Н. Височество е твърдѣ благонадѣждно. За него нѣма що да кажи, защото да си кажа и правото азъ май не отбирамъ толкова отъ тронни рѣчи. Едно нѣщо ме само очуди, като мѣтнѣхъ поглѣдъ и видѣхъ май не малко число депутати и отъ бѣли ч зелени *чалми*. Види се това да е станжло нѣкакъвъ *ягдѣшлѣкъ* отъ страна на нашитѣ засмѣни до ушитѣ кон-сере-ватори. Види се в. в. «*Циганингъ*» и «*Циганский Гласъ*» да еж ги наблѣскали въ Събранието съ тѣхнитѣ си чудотворни проповѣди. Ехъ, да си само отъ нѣидѣ, че да ги видишъ, бате Смѣшльо, изгубилъ си би и ума и дума, да не кажа, и калпакъ и царвули!

Слѣдъ тронната рѣчь уррра!!! Юррряяя!!! Грѣмнѣхъ на вѣскѣдѣ, што се испоплашихъ даже и мишкитѣ, като сѣкажъ че еж ги наспотирили батовити булѣнци. При тази гюрюлтня «Циганекний Гласъ» като сѣка, че това еж либералци, епуснѣ се да ги гони и се не чу не видѣ вече!

Не слѣдъ много генералѣтъ каза, че Събранието може да засѣдава идущий день! На тѣзи думи да видѣше радостъ, да видѣше чудо! Депутатитѣ единъ по единъ се источихъ и приточихъ като мравки изъ столѣчнитѣ улици! Едни мѣряхъ да идѣтъ насамъ, други пата-тъкъ, и единъ гласъ ги сирѣ на часа.

Този важен и повелителен гласъ бѣше на нашия кметъ-прокѣтъ? Хаджипеова, който благоволи да покани венчикъ почти прѣдставители въ великолѣпната си къща при Двореца. Ихъ! Че да бѣше отъ пѣйдѣ, бате Смѣшлю, та да виднѣшъ комплименти, етикети и церемонии! Страшно пѣщо нанетина! Редакторитѣ на «Циганскій Гласъ» бѣхъ распорѣдителитѣ на вкусното и прѣвкусното угощение! Тѣ отъ радостъ стѣпахъ като въ паници! *Шампани, бордѣ*, и други такива влачи-дисаги вървѣхъ единъ прѣзъ други отъ хубави по-хубави и отъ прѣсени по-прѣсени! Нѣти като че ли се заоблизва, бате Смѣшлю! не обливай се, не обливай защото тѣ постѣ излизатъ горчиви! Пѣдобрѣ да ерѣбнешъ студена водичка та да бждешъ съ мирна главичка, отколкото да си подкадявашъ мозъка съ подобни ликьори!!!

На утрѣто Залата на Народното Събрание пакъ се отвори и въ това заседание мене насмалко пѣше да ме втрѣсе! При думитѣ на Генерала че прѣдставитѣлитѣ трѣбва да дадѣтъ кѣтва, мнозина отъ депутатитѣ се повечервихъ и помръзнахъ на мѣстото си! Г. Хаджипеовото угощение отведнажъ имъ искочи изъ тѣрбухътъ и изъ мозъкътъ. Тѣ съ попоглѣдахъ и волею и неволею трѣбваше да прѣклонятъ глава! Формата на кѣтвата се извърши отъ венчки съ уста, нѣ отъ сърдце кой знае далѣ! Само единъ нече и съ уста да я извърши и той бѣше Кюстендилскій Депутатъ, който наусенъ Залата на заседанието и си отиде.

Прѣди да свърши ще забѣлжа и тсва още, че ако би правителството да си земе въ внимание и да поправи касиранитѣ избори, вървай ли майчиното мѣтко, че то (правителството) нече да може да смаже главата на змята и тя когато да е, ще се извърти и ще го ухае. Съ идущата поща повече.

Прѣмудростъ Смѣшлюва.

Чтение!

ВОНЕМЪ!!!!

Тако глаголетъ Смѣшлю: и быеть слухъ чуденъ тѣзи дни при затварянето на Областното Събрание. За този слухъ Смѣшлю бѣше прѣдказалъ още въ 11-ий брой въ новинитѣ на дневникътъ си; нѣ днесъ той се чу и си показа краката! Тойзи слухъ билъ, че Областното Събрание щѣло да провъзгласи цѣлъ прѣвратъ, като свали ужъ Г. Упр. и провъзгласи за неговъ паметникъ Дир. на вѣтрѣшитѣ дѣла.

Людие Румелийски пазѣте се отъ подобни интриги, защото неприятелитѣ ни съ много и всѣкой се мѣчи да ни вдѣхва умъ и да ни цѣлни крѣхитѣ политически мозъци съ междубеобия! До кога ще хранимъ безброинитѣ авантюристи кърлеси та да ни копаатъ още на животъ гроба? До кога ще жертвуваме интереситѣ си на хора, които ни мислятъ злото? До кога ще търпимъ тѣзи пзверги, които се мѣчатъ още въ люлката на политическия ни животъ да ни удавятъ?

Людие Румелийски не смѣтайте Смѣшлювитѣ новини, пророчества и прѣдказвания за «празднѣ Мара тѣпанѣ била» тѣ единъ подиръ други идѣтъ да се изпълвятъ; за това бждѣте будни на Смѣшлювитѣ открития и съ врѣме глѣдайте да умъртвявате червитѣ, койго отпо-

тайно и невидимо прояжда главинитѣ стѣлбѣ на зданието.

Людие Румелийски стойте на шръкъ, че тѣзи дни ще се полия една неочаквана буря, която ще да расклаги довърнето на мнозина отъ политичитѣ. Тази буря ще разиграва едни на *Дайчевалесъ*, а други на *кючекъ-жавасъ*. Едни ще викатъ: *хонна тронна!* други ще викатъ: *аманъ-аманъ*. Едни ще падатъ, други ще ставатъ и «*прѣтерпѣлий до конца той спасенъ будетъ*».

Литература.

Драмма въ V дѣйствиѣ отъ г. К. Величкова — *Вичензо* и *Анжелина*. Тема изъ *Италианскій животъ*.

Смѣшлю като ревизьоръ на българскитѣ книги, той не може да пропусне и тази драма безъ да се не произнесе върху нея. На нашъ Смѣшля е чудно, какъ тѣй Г. Величковъ се е увѣлжълъ да подражава Италианскитѣ характерни прѣди още да знае да произнася правилно имената имъ. Неговитѣ *Вичензо* се пише по Италианскитѣ *Vicenzo* и се произнася *Виченцо*, а неговата *Анжелина* се пише *Angelina* и се произнася *Анджелина*. Отъ това правилно произношение на имената, Смѣшлювитѣ читатели можѣтъ да забѣлжатъ доколко е сполучилъ Г. Величковъ въ подражанието си! Безсмъртнитѣ книжовни произведения на Италианскитѣ прочути писатели блѣщатъ въ всѣка Италианска книжарница, и г. Величковъ е можѣлъ да се ползува повечко пѣщо. Въ неговата драма Италианскитѣ нрави и обичаи до толкозъ се изпачени, щото да би знаелъ да я прочете нѣкой Италианецъ той я би скѣсалъ и захвърлилъ на боклукътъ! Колкото Италианецътъ би умѣлъ да подражае българскитѣ нрави и обичаи, толкозъ е умѣлъ и нашъ г. Величковъ. Като че изъ Българскитѣ животъ съ се ичернали събитията, та се заловилъ да подражава характерътъ на непознатъ нему народъ! То си е *аслж мода* по насъ! Чуждата кокошка бива все по-сладка. Нека сравни г. Величковъ характерътъ на нашия народъ съ Италианскитѣ и той ще се усѣти какъвъ развратъ и каква безнравственностъ распространява между народа си. За това на Смѣшля не остана повече да каже, освѣнъ да истрѣси обикновенитѣ си смѣхъ възъ този чуждъ трудъ и да му напомни че величко, щото хвърча, не се ѣде!...

Двамата коледари.

Басна изъ Смѣшлювата бгва:

Тази година нѣколко дена прѣди Колада събрали се двама коледари за да си наготвятъ и припомнятъ кон пѣсни ще пѣятъ, спорѣдъ селскитѣ имъ обичаи. Първи отъ тѣхъ, който ималъ повече сѣмки въ главата, казалъ: азъ знаа една хубава пѣсенъ: *стани ниль, господине*, съ нея азъ всѣка година съмъ събиралъ много краваи, вървамъ, че и тази година ще можъ да напѣлня дѣлгитѣ си прѣтъ. Вторийтъ като го изелудшалъ, отговорилъ му: е, побратиме! тази ти пѣсенъ е твърдѣ стара и си е излѣзла вече отъ модата, азъ знаа друга много по-добра, и увѣренъ съмъ, че съ нея ще се съберемъ много повече краваи. Пѣсенъта захваща: *замъчи се Божка майка* отъ *Плганъ-дѣл до Коледа, ой Коледа, мой Коледа!* А бе, що ставашъ такъвъ воля, подзѣлъ му думата първиотъ, че нашего коледуване

трѣбва да е за рождението на Бога, а не за мѣкитѣ на майка му. Ако би да запѣемъ пѣйдѣ тази пѣсенъ, не кравай, нѣ съ суровичка ще ни изгонятъ! Пие отъ мѣка сме сити вече! — Ха-ха-ха! изревалъ му вториотъ: ами ти съ твоята си пѣсенъ: *стани ниль, господине*, що искашъ да кажешъ я? — Азъ ли? озѣбилъ му се първиотъ, азъ подкапямъ всѣкой домакинъ да стане сега и да ме дари съ коледарскитѣ кравай! Нѣ ти, г-не, не ми мѣзашъ на българинъ! — Какъ да не мѣзамъ, опулилъ му се вториотъ, я вижъ що имамъ на главата? — Бре, да се осмѣди макаръ, некокорилъ му се първиотъ, ти нанетина не мѣзашъ на българинъ, главата ти е покрита съ едно пѣщо, което не е българско. Ти пѣмашъ калпакъ.

На тази прѣпирия застигналъ и напѣ Смѣшлю, той като позналъ вториотъ, че нека да се пристора на българинъ за да измами първиотъ, рѣкълъ му: *майнъ херъ*, я си оберн крушкитѣ отъ тука, защото хей-сега-хе ще ти съдѣря *кѣнето*.

Какъ запустватъ Читалища и Дружества.

Изъ Смѣшлювата философия.

I. Виднѣшъ ли читалища обрѣжнати на казино и женски дружества обрѣжнати на калугерска келѣйка, трѣбва да знаешъ, че тѣ скоро ще запустѣятъ, ако не се запустѣли, и никакъвъ таманъ не ще да е въ сила за да испѣжди дяволитѣ и да ги въскраси.

II. Виднѣшъ ли членовѣтъ на нѣкои читалища или женски дружества, че прѣстаиватъ да се събиратъ редовно и да промишляватъ за подобренето имъ, трѣбва да знаешъ, че тѣ скоро ще бждѣтъ налѣгнати отъ прахове и воденчарски плѣхове, и никаква заклинателна молитва нече да може да имъ помогне за да ги испѣждатъ.

III. Виднѣшъ ли нѣкои читалища или женски дружества, че се поѣщаватъ отъ нѣколко младежи, на които дѣекитѣ имъ хлопчатъ, трѣбва да знаешъ, че и тѣ ще захлопчатъ като тѣхъ и ориницата скоро ще имъ забаве на запустѣване.

IV. Виднѣшъ ли, че капиталътъ на едно читалище или женско дружество е влѣзълъ въ джобътъ на нѣкого си вари-кличка, трѣбва да знаешъ, че то е вече запустѣло и вмѣсто капиталъ мшкитѣ ще играятъ на *джиритѣ* изъ касата му.

V. Виднѣшъ ли, че едно читалище или женско дружество въ турско врѣме е цѣвѣло и са е славило, а днесъ е изсѣхнѣло и не дава никакъвъ плодъ, трѣбва да знаешъ, че свободата изисква това т. е. запустѣването имъ да се счита за мода.

VI. Е, г-да, г-жи и г-ци прѣдѣдатели, прѣдседателки и членове на тѣзи свети заведения сбирайте си умѣтъ въ главата и урѣдѣте ги да цѣвятъ, другояче нашъ Киръ Смѣшлю слѣдъ това малко напомнюване, ще се подирѣта и тѣжко на тѣзи, които паднѣтъ подъ ударитѣ на Смѣхътъ му! Аминъ! Степнѣте се до единъ за да не испиете тозъ целинъ!

Дописки на „Смѣшля“

Стрѣлчи 5 дена до Коледа.

Дѣдо Смѣшлю!

Като виждамъ, че калпакътъ ти се не окѣдява кждѣ нашето село, то нахъ

